

Република Србија
УПРАВНИ СУД
25 У.13097/16
09.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Маријане Тафра Мирков и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским помоћником Данијелом Поповић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца _____ из Београда,

против закључка Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, број: 07-00-01791/2015-03 од 11.01.2016. године, у правној ствари приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 09.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

I ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним закључком, обустављен је поступак извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, број: 07-00-04462/2014-03 од 30.03.2015. године.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 19.02.2016. године, допуњеном поднеском од 01.03.2016.године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа, због погрешно утврђеног чињеничног стања, битне повреде правила поступка и погрешне примене закона. Наводи да је тужени закључком о дозволи извршења од 24.09.2015. године, позвао Високу школу примењених струковних студија у Врању да изврши решење туженог од 30.03.2015. године, у накнадном року од 2 дана, и да о томе обавести туженог, а све под претњом новчане казне од 20.000,00 динара, по којем наведена школа није поступила. Наводи да иако школа није благовремено, и у потпуности поступила по наведеном закључку, тужени исту није казнио већ, је обуставио поступак административног извршења решења, погрешно налазећи да је школа у целини извршила обавезу. У вези са тим, наводи да је школа донела акт број: 1582 од 13.11.2015.године "пружање и достављање информација" који не одговара чињеничном стању, а којим је само комплетирала првобитно обавештење од 06.10.2015.године. Указује да је туженом поднео жалбу 25.09.2014.године због

непоступања школе по решењу туженог а да је тужени тек 11.01.2016.године донео оспорени закључак. Са наведених разлога сматра да је оспореним закључком повређен закон на његову штету, те предлаже да суд тужбу усвоји, оспорени закључак поништи и наложи туженом да донесе нове закључке којим ће казнити школу као извршеника, као и да суд наложи школи да тужиоцу достави тражене аудио снимке и обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног закључка и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, оценом навода тужбе, оспореног закључка, те одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног закључка произлази да је тужени орган, поступајући по предлогу тужиоца од 11.05.2015.године донео дана 24.09.2015.године, закључак о дозволи извршења решења туженог број: 07-00-04462/2014-03 од 30.03.2015. године, којим је позвао извршеника-Високу школу примењених струковних студија у Врању да изврши решење туженог у накнадном року од 2 дана од дана пријема тог закључка, те обавести тражиоца да ли поседује тражене информације, односно аудио записе са седнице Савета школе одржане 19.06.2014. године и са седнице Савета Школе на којој није усвојен записник са седнице одржане 19.06.2014.године, те да му уколико такве аудио записе поседује, у истом року, достави копију истих, при чему ће, пре достављања заштитити (одређене) податке о личности, с тим да ће о поступању обавестити туженог, а под претњом принудног новчаног кажњавања. По оцени туженог, школа је, актом од 06.10.2015. године, (који је тражилац уредно примио 10.10.2015.године) обавестила тражиоца да не поседује тражени материјал, односно аудио записе са седнице Савета школе одржане 19.06.2014. године, (јер се седница води јавно и записници се сачињавају у писаној форми), и актом од 13.11.2015.године (који је тражилац уредно примио дана 23.11.2015.године), да школа не поседује тражени материјал, односно аудио записе са седнице Савета Школе одржане 19.06.2014.године и са седнице Савета Школе на којој није усвојен записник са седнице одржане 19.06.2014.године. Код таквог стања ствари, тужени је нашао да је извршеник, школа извршила своју обавезу по закључку о дозволи извршења решења број 07-00-01791/2015-03 од 24.09.2015. године, а што је било наложено решењем туженог од 30.03.2015.године а што је констатовано и записником Управног инспектората од 26.10.2015.године, те је на основу члана 271. став 1. Закона о општем управном поступку, донео одлуку као у диспозитиву оспореног закључка.

Одредбом члана 271.став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 30/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10) прописано је да ће се административно извршење обуставити по службеној дужности и спроведене радње поништити ако се утврди да је обавеза у целини извршена, да извршење није било уопште допуштено, да је било спроведено према лицу које није у обавези, ако тражилац извршења одустане од свог захтјева, односно ако је извршена

исправа поништена или укинута.

Код напред изнетог, како је ради извршења решења туженог број: 07-00-4462/2014-03 од 30.03.2015. године, тужени донео закључак о дозволи извршења решења број: 07-00-01791/2015-03 од 24.09.2015. године, којим је, на начин ближе наведен у ставу 2. диспозитива закључка, позвао извршеника да поступи по извршном решењу туженог, а како из напред наведених аката извршеника, које је тужилац – тражилац информација примио, несумњиво произлази да је извршеник поступио и тражиоцу доставио обавештење о траженим информацијама, правилно је тужени нашао да су испуњени услови из члана 271. став 1. Закона о општем управном поступку за обуставу извршења решења туженог.

Суд је ценио наводе тужбе, па с обзиром на напред изнето и стања списка предмета налази да се не могу прихватити као основани, будући да је извршеник по налогу из решења туженог поступио. Указивање тужбе на то да тужилац није добио тражене информације, те да извршеник није благовремено поступио не могу бити од утицаја на доношење другачије одлуке суда у овој управној ствари, јер према одредбама члана 270. став 1. Закона о општем управном поступку у поступку административног извршења жалбом се може оспоравати само поступак извршења, а не и правилност решења које се извршава.

Одлучујући и предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд налази да за то нису испуњене процесне претпоставке из члана 43. ЗУС-а, јер је претпоставка, за доношење такве одлуке, да суд акт оспорен тужбом поништи, што са предметним управним актом није случај.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку из става II диспозитива пресуде, суд је донео применом одредбе члана 150. и 151. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), који се у управном спору сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, а имајући у виду успех тужиоца у овој управној ствари.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.12.2016. године, 25 У.13097/16

Записничар
Данјела Поповић, с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ